

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Beyinde göz açan Mizah dergisi

No: 2000-22

312/18

26 Mayıs 2000

Cuma

300 Bin Lira

KDV Dahil

H.B.R

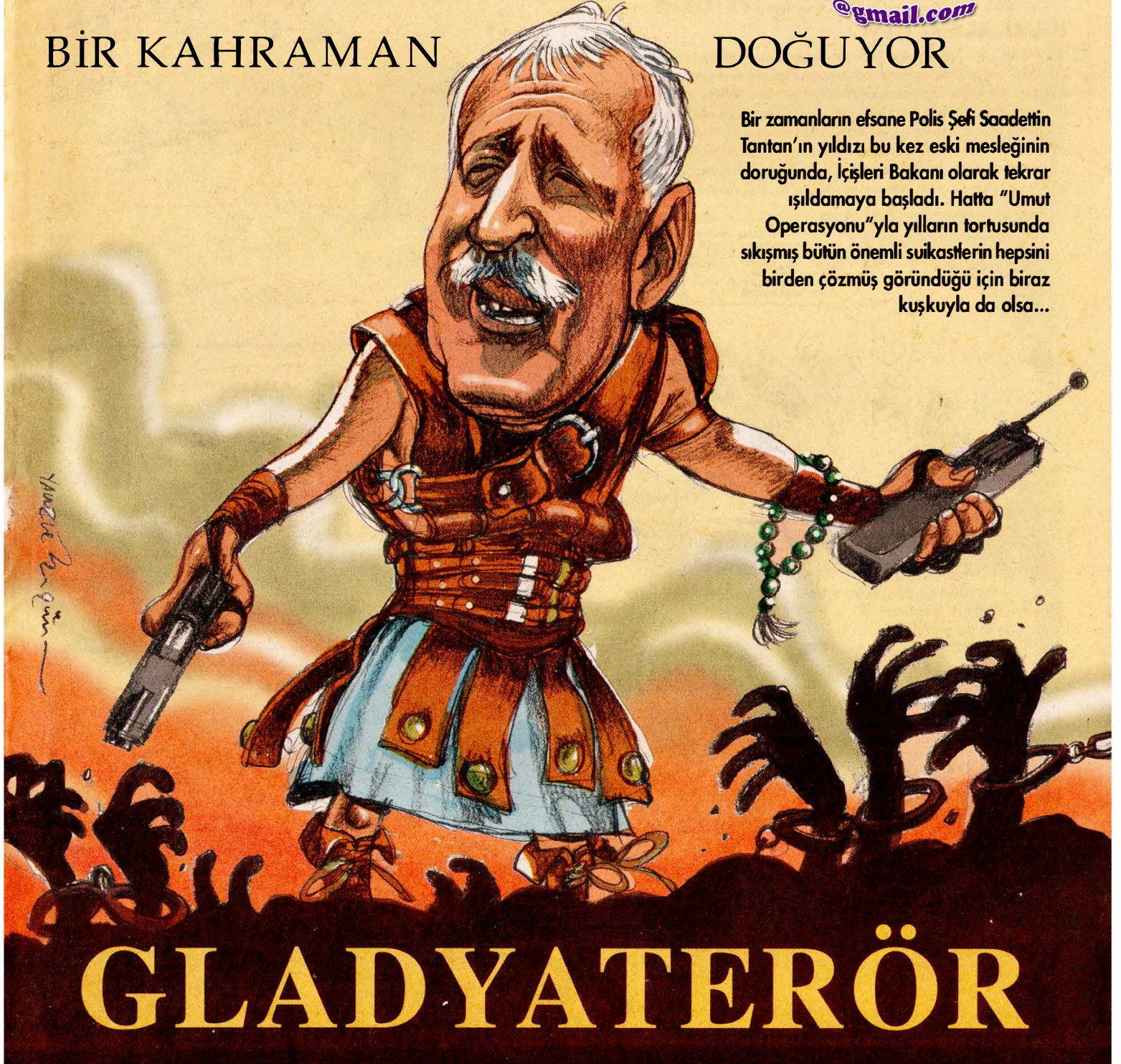
tarama
shalamars
@gmail.com

BİR KAHRAMAN

DOĞUYOR

Bir zamanların efsane Polis Şefi Saadettin Tantan'ın yıldızı bu kez eski mesleğinin doruğunda, İçişleri Bakanı olarak tekrar ışıldamaya başladı. Hatta "Umut Operasyonu"yla yılların tortusunda sıkışmış bütün önemli suikastlerin hepsini birden çözmüş görüldüğü için biraz kuşkuyla da olsa...

GLADYATERÖR

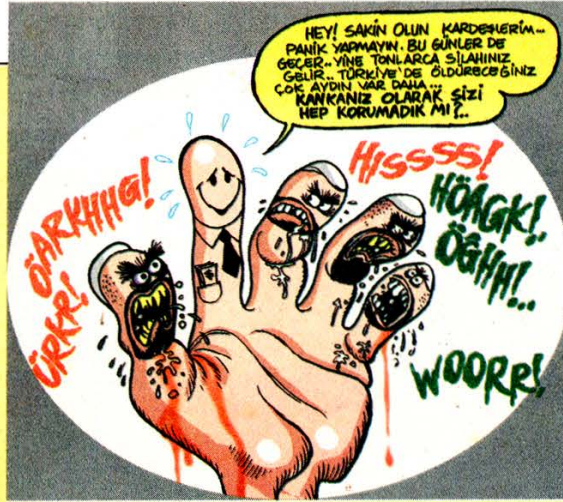
Merhaba...

Özür dileriz... Geçen hafta bilgisayarlarımızdaki arızaların insan hatalarıyla birleşerek dergimizi bir gün geciktirmesine ve aksamaların baskıda yazı başlıklarının eksik çıkmasına kadar sürmesine engel olamadık. Ama neyse ki var gücümüzle çalışmamıza da engel olamıyoruz. Çalışmalarımızın ne kadar başarıya dönüştüğünü ise sizin eleştirileriniz ve önerileriniz ile anlayabiliyoruz ancak. Lütfen aklınıza geleni bize aktarmayı ihmal etmeyin.

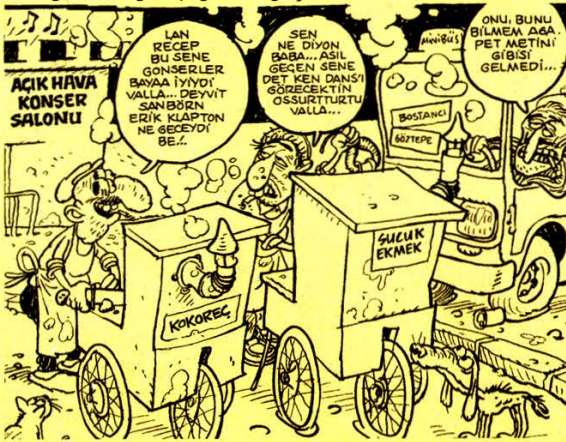
Son günlerin gündemi olan ve "nüfuz casusluğu" falan diye süslenen vatan hainliğini işaret ettiğimiz geçen haftaki kapağımızı tekrar yayınlıyoruz.

İRANLI KATİLLERİN TÜRKİYE'DEKİ KANKALARI KİM?

Mumcu'dan sonra Kışlalı'yı da "Kudüs Savaşçıları" isimli İslamcı terör örgütünün öldürdüğü ortaya çıktı. Silahların seri numaralarının birbirine yakın ve bombaların kullanılan pile kadar aynı olması cinayetlerin aynı elden çıktığını gösteriyor. Ve bu elin sapı yine İran çıkıyor. İranlı teröristler kendi başlarına bu işleri yapıp, ayrıca Ankara'da koca bir cephanelik kuramayacaklarına göre, Türkiye'yi yıllardır kanla yağuran, en gözde aydınların kökünü kurutmaya kararlı bu cani elleri Türkiye'den kimler tutup koruyor, kimler hangi çıkarlar için ülkemizin boğazından bu elleri çekmiyor? Üç beş taşeron katilin arkasında İran'la ortak çalışanlar kimler? Kimler?

Bir de hani şu son haftalardaki "Kokoreççili" reklamlar var ya, onun esprisini de 2-3 yıl önce H.B.R'de çizmiş olduğumuzu görüp güldük geçenlerde...

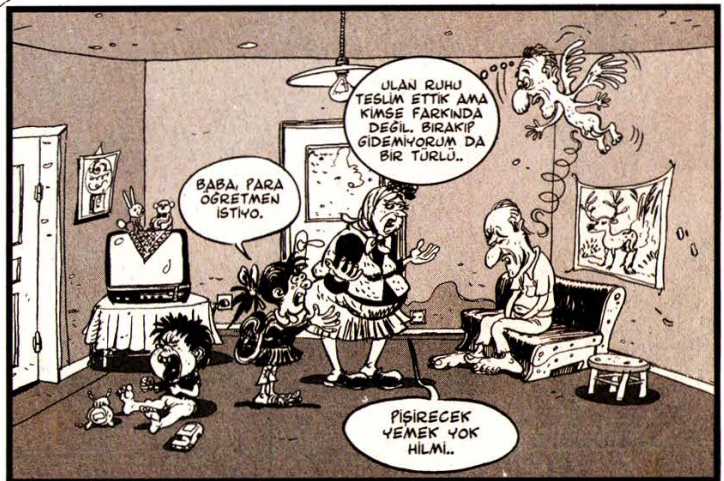

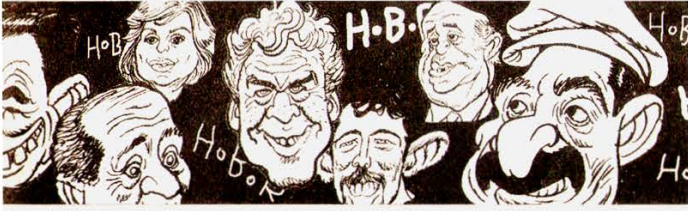
Hepinize keyifli ve gülücüklü bir hafta dileyerek...

HoBoR

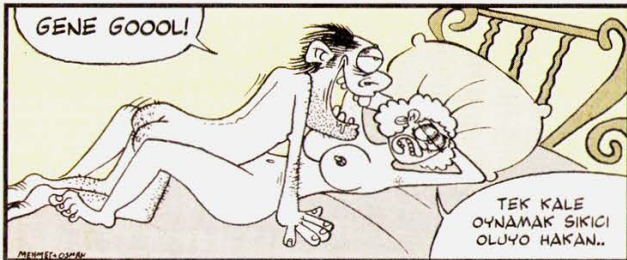
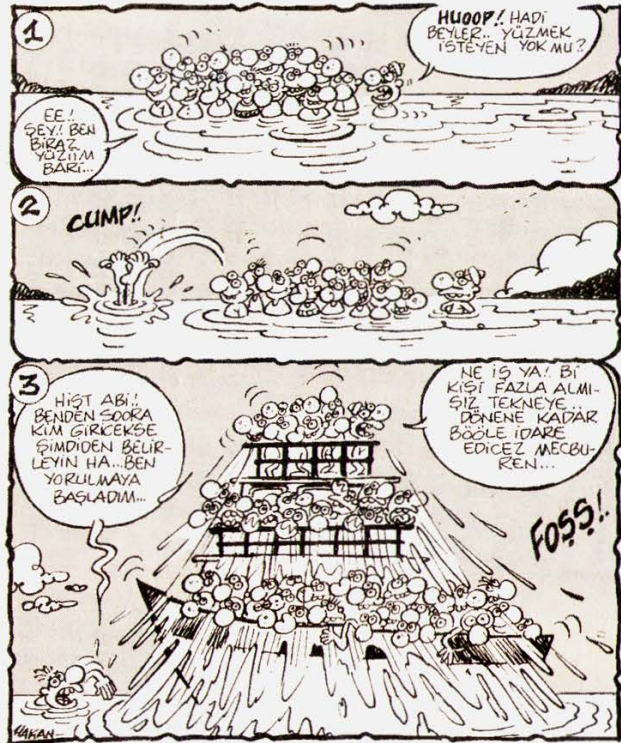

İran iyice sapıtmaya başladı. Türkiye'nin başına bela olan yobazlığın temelini beslediği yetmiyormuş gibi aydınlar cinayetlerinin ardındaki varlığının ortaya çıkmaya başlamasıyla küstahlaştı. Bizi sertleşmekle tehdit etti...

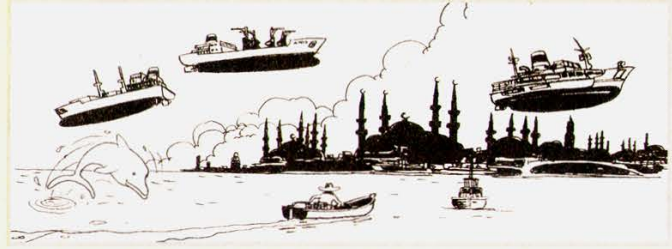

Trafik sıcaklarla birlikte daha da çıldırtıyor...

AYŞE ÖNAL

UNUTMUŞUZ

Bugünlerden Perşembe, İstanbul'da son günüm. İçimde şehrimi terk ediyor olmanın buruk yalnızlığı var. Önünde kırlı ve telaşlı suları uzanan Kadıköy sahilinden birbiri ardı sıra vapurlar kalkıp duruyor. İskeleğe yanaşıp yolcular indiriyor, yolcular bindiriyorlar. Uzun uzun insanın içine kıyan düdüklüleri çalıyor. İnsanlar buluşuyorlar, insanlar koşuyorlar, insanlar kavuşuyorlar... Oralama bir İstanbul iskelesini görmeyi yıllar olmuş. Onaltı yıldan bu yana ilk kez halkımız gibi yaşayacağım.. yaşayıp ayrılacağım son gün bugün... Vapura binebilmem, domuşa binebilmem, sıra bekleyebilmem, vapur jetonu alabilmem gerekiyor (demiş yeryüzünde sadece bizde var, bilmeyenler için yazılmıştır).

Hatta Türkiye ile ilgili bir program yapan ABD'li belgesel yapımcısı, bir dolmuşu elinde tuttuğu dolma ile binerek anonsunu şöyle yaptı: "Sevgili izleyenler, bu gördüğünüz şey Türklerin ulusal yemeği dolma, bindiğim ise dolmuş. Türkiye'de çok kullanılan şeylerin adı dolmak fiilinden gelir." Dolmuş beklerden gözlerimin önüne Amerika'da yayınlanan Türkiye belgeseli geliyor. Beklemek biraz da kendinle kalmak anlamında olduğundan, minik minik şeyler ötekini çağırıştırıp küçük bir anılar gezisine çıkmış oluyor insan. Amerika diye yazınca kendimi kötü hissettim. Çünkü Arjantinli arkadaşım Ignazy ABD'yi Amerika diye adlandırmamıza çok öfkeleniyor ve "bütün diğer Amerika ülkelerine haksızlık ediyorsunuz, Amerika, içinde onlarca ülke olan kocaman bir kıta, sizin kastettiğiniz ABD ise adıyla saniyla söyleyin. Biz Latinaları kışkırtıyorsunuz." diyor. Bu nedenle daha dikkatli olmamız gerektiğini hatırladım Asya yakasından Avrupa yakasına gündelik bir vapurla geçmeye çalışırken...

Bütün bunları yaparsam, her gün herkesin son derece rahat ve kendinden emin yaptığı bu sade işleri yaparsam Avrupa yakasına geçebileceğim. Bir kıtadan bir kıtaya bir vapur yolculuğu ile geçebilmenin sözel büyüünde yitip, nesnel sadeliğinde yolulacağım. Bugün bütün sade insanlar gibi yaşayacağım bir gün ve İstanbul soğuk. Ben bugün İstanbul'u yeniden terkedeceğim ve ne yeni seçilmiş cumhurbaşkanı, ne Uğur Mumcu'nun katillerinin yedi yıl sonra bulunmuş olması, umrunda değil artık İstanbul.. sevgiliye küser gibi küstüm İstanbul'a... Oniki milyon sevdalı olduğu için aldrmadı bile gönlümdeki kırılganlığa...

Şehre kırılgan, şehre yabancı ayrılık günüm bugün. Bu şehir beni terketti; ben şehri. Bir arada yaşayamayan ama birbirinden ölüncüye kadar vazgeçmeyecek aşklar gibiyiz. Tam giderken sevgiliden beklendiği gibi dur desin istiyorum. Tam giderken hayratça yakalayıp bedenimden, şehirde bıraksın istiyorum. Oysa artık dünya çok uygar ve kimse yapışmıyor kimsenin yakasına ilkel aşklar gibi...

Bugün bütün sade insanlar gibi yaşama günüm.. ve şehirde son günüm... Jetonumu alıyorum, vapur için birikmiş telaşlı kalababığın arasında iskelede bekliyorum. Bir çocuk telaşla atılıyor daha çımacılar iskele-vapur arasındaki köprüyü uzatmadan. Kimbilir bir gün düşecek ama şimdi düşmedi. Amesi ardından hafif bir gururla bakıyor. Oğlu büyüştü ve iskeleden vapura herkesten önce atlayabiliyordu. Kalabalık içiçe ve çok yalnız... Herkes kendi gönlüyle başbaşa, genç kızlar genç erkeklerle gülüşerek biniyorlar vapura. Çay satan garson, belki adı başka bir şey, ama çoktan unuttuğum için garson diyorum. Derken bile vapurdaki çaycının garson diye tanıdım diyeceğini anlıyorum. Yine de garesizlikten garson diyorum, çayları getiriyor metal tepside. Yanında birkaç taze portakal suyu, birkaç gazoz var. Ama herkes çaya uzanıyor. "Parasını ödeyebilir miyim?" diyorum, "Acele etme abla." diyor. Başımın üstünden Boğaz'ın rüzgarı geçiyor. Hafif ürperiyorum. Çok özlennmiş adı yüzü belli olmayan birileri düşüyor aklıma.. Tam onaltı yıl olmuş ben böyle yaşamayalı ve böyle yaşamazken kendisini İstanbul'da yaşıyor sanalı... Bir kadın bakıyor bana dikkatle... Birisine benzettiği kesin. Ama çıkaramıyor. Türkler böyle insanlar, Londra'da olmaz işte; nereden tanıdığını çıkaramadığı birisine benzetti sanıp kimse kimseye böylesine derin bakamaz.. Uzun uzun ve sabırla... Ve hatta metroda kimse kimseye bakamaz. Birisine bakmak ayıptır soğuk İngiliz terbiyesinde...

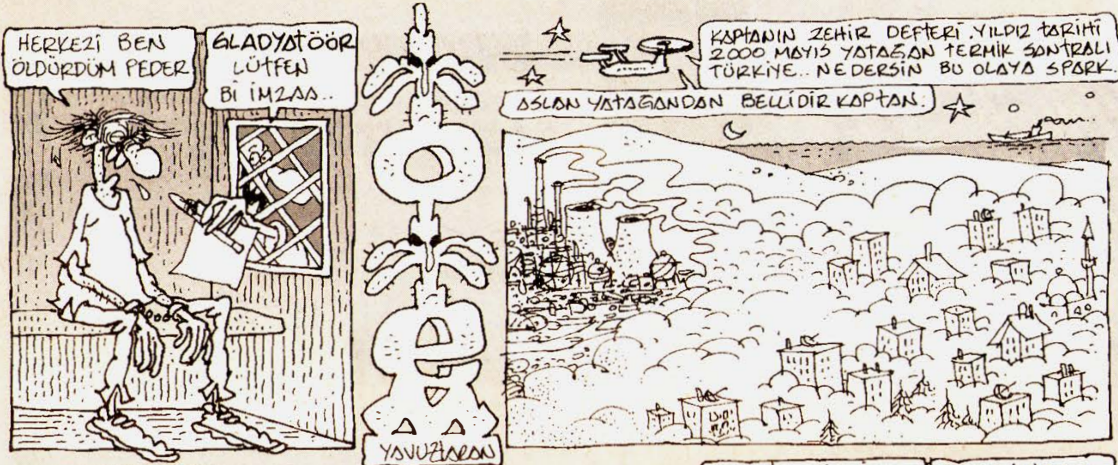
Vapurda çay içmek, aylak aylak sokaklarda dolaşp, cadde üstlerinde ışıklı vitrinlere bakmak uzun uzun, acıkıp bir arada ekmek arası döner almak ve yeniden döne döne aylıklığına sığınmak... Onaltı yıldır böyle yapmadım ben. Hep koşarak, her zaman işi ve acelesi olan bütün dünyayı farketmeyenler gibi ordan oraya savrulduğum. Haydi ben savrulurken mazeretim vardı yine de ve bahanem.. İstedim anda aylıklık yapabilirim diye... Hiç yapmamış olsam da... Cezaevlerindekiler böyle yapabilirler mi? Onların benim kadar kolay mazaretleri onların benim kadar kolay bahaneleri var mıdır? Bilmiyorum... çoktan unutmusuz oraları... çoktan.. Unutmus olmaktan utanırsam da söylemek zorundayım ki unutmusuz.

Hep baharlarda ayrılır insanlar insanlardan. Hep baharlarda bahar başımıza vurup hayatla didişiriz bir şekilde. Ve hep baharlarda neleri kaybettiğimizi anlamayıp, soğuk kış gecelerinde muhabeseleri yaparız hayatın. Herşeyin ne kadar da geç kaldığını bile bile...

Ben şehri bir kez daha terk ediyorum... ne şehrin umrunda ne şehirliğin... Görüş kuyruklarını, işkenceyi, akşamları sofraya oturduklarında nakle hazırlanan oğullarını, kızlarını düşünen anneleri, söylemesi ayıp sayıldığından sesiz duran babaları, hepsini unutmusuz. Tıpkı şehirde yürümesini unuttuğumuz gibi... Tıpkı vapura binmesini unuttuğumuz gibi... Tıpkı dolmuş kuyruğunda beklemesini unuttuğumuz gibi... bu oniki milyon insan bunları unutmadan yaşıyor. Oniki milyon insan için şehir zaten böyle bir şey.. unutmus olan sadece benim...

Bir gözyaşı akıyor çok beklenmiş görüş gününde... Bir zamanlar güneydoğuya gittikçe kan içindeki gençleri görüp görüp içimde taşıdım İstanbul'a. Çok ışıklı otel restoranlarında içimde taşınmış gençlerin acısı taşıtıkça hoşlanmazdı yanıbaşında gecesini gündüzüne katmak isteyen şehirli ve üstelik bunu da çok haklemekteydiler.. eğlenmeyi tabii ki! Nice sonra anladım, unuttuklarıyla karşılaşıyorlardı onları: ve insan katıyken unuttuğu ile karşılaşmak istemez ki...

Bir hastane kapısında acil servis tedavisi bekliyor çaresi tükenmiş çocuk. Daha çok bekleyecek... Ve İstanbul şehri ne Londra'da ne Paris'te görülmemiş bir şekilde eğleniyor içindeki acılan unutarak... Dünyanın en büyük gelir dağılımı uçurumuna inat, dünyanın en pahalı restoranlarında dünyanın en göçmen şehrinde göçmenleri unutarak...

AAAK KONUŞURUM.

- HAYAT OL AZAN DA BİZ ŞEHİRLİLER GAZA GELDİK
- OTUR ZİKİNE BİN ÜSTÜNE..
- TERHİK NEFRET AÇIL KAPANSIN.
- İMFİLOK EDEŞİCE..
- BU YUR ŞU TURUNCU DANI..
- CİMRİ BOMBAYLA ÖDÜLER..
- EĞE DE JEST SİİRTTE JET
- DÜNÜ FURUSU ZCA ŞUSU RUK

TİK GİBİ TİRİPLER

Sıkıyık seks duayeni gibi Alman pornosuna mastürbasyon yaparcasına bira şişesini okşayarakтан buhurulu gözlerini TV'deki ağlatan yoğun reklamları dikmiş telefon zırlasın diye beklersin.. Patates cipsini intihar kararlılığıyla siyanür tableti yutarcasına ağzına jeton gibi sokarsın.. Kafatası akustığının volümünü köklemiş, azı dişlerinin preslediği ince, yağlı plakanın çitirtiliyle hazzın ve lezzetin ağız

çeperlerini zorlayışının idrakına gark lursun. Sigaranın dumanı ciğerlerini istila eder, kılcal damarlar nikotin, nikotin, tar, zift histerisiyle dumanı sömürürler. Kalp atışının dumura uğradığını hisseder, komanın alfabetinin "A" harfinin bilinciyle tansiyonun geberecek gibi olur. Telefon dijital beşinci senfoniyle işitme duyuna tebelleş olur. Rus ruletinde kurşuna denk gelme umutlu bi estetik ile cihazı kulaana dayarsın.

MUVAFFAK USTA

CTV MUTFAK

- Ruhsarma
- Krem Karamelik
- Deli Börek
- BeşN soslu Bir Kır
- İççek Taksi
- Helva ve Cacıklı

KUCUK İLANLAR

- Erken Bunamadan Bellek
- Eblehten Pozitif Tavırlar
- İhtiyaçtan Sevinç Nidaları

BİR CİNNET MASALI

Yazan - Mehmet Ersoy / Çizen - Ergün Gündüz

Devamı arka sayfada

ÇİZGİ ve EDERİYAT

Andre Maurois

Bir Ustanın Doğuşu

Ressam tuvale resimlediği natüramortu bitirmek üzereyken atolyeye romancı dostu girdi ve bir iki dakika onu izledikten sonra kesti-rip attı...

OLMADI
...

OLMADI..HİÇ Bİ
ZAMAN Bİ İS BE
CERMEYECEKSEN
YETENEKLİSİN..İC-
TENSİN AMA RES-
MİN YAVAN CANIM
EĞE ÇARPMIYOR
HAYKIRMIYOR..SER-
Gİ SALONUNDAKİ Ü-
KÜLÜ ZİYARETÇİLERİ
ÖNÜNDE DURDURA-
CAK HİÇ Bİ ŞEY
YOK..YOK BASA
RILI OLANIYACAK
SİN..ÇOK YA-
ZIK..YAZIK!
...

NEDEN?

NE GÖRÜYOR-
SAM ONU
YAPIYORUNA ...

DAHA
FAZLASINI
DA İSTEDİ-
GİM YOK...

İSTEMELİSİN DOST
TUM...Bİ KARIN
ÜÇ ÇOCUĞUN VAR
HAYAT PAHALI..
AHMAKLARA RE-
SİM SATMALISIN
PEKİ ŞARESTİ
NE?...
BİR

SAKAYI BIRAK...
TEK CARESI AH-
LI MAKLARI UYAN-
DIRMAK GOREKM
LI ISLER YAPMAK...
KAREY KUTELONDA
RESIM YAPACAGINI
RESIM ET... FIRAVUN
GINSISIYLE DOLAS...
BILGINCE KONUS...
HAREKETI YA DA DU-
RAGANLIGI, BEYAZI
YA DA SIYAH, DAIRE-
YI VEYA KAREYI IN-
KAR ET...

SELAM
BEYLER
!

0 sırada acayip
ve tatlı bir koku
Madam Kosnevskaja'
nın geldiğini haber
verdi. Romanın zari-
fetine hayran olduğu
güzel bir Polonyalı ka-
dındı...

DÜN ZENCİ
SANATININ PAR-
LAK DÖNEMİNE İ-
LİŞKİN BİR SER-
GİYE GİTTİM..AH
O NE İNCELİK, O
NE USTALIK, NE
CÜÇ, O!..

Ressam ona göstermek için beğendiği bir portreyi çevirdi...

Ressam paletini
bir köşeye attı
ve kendini sedi-
re bıraktı...

..bir sedire
uzanarak baş-
lanmış resme
baktı ve düş
kırıklığına uğra-
mışçasına biraz
gülümsedi..

..Kadın dudakla-
rının ucu ile bir
"Hoş" dedi ve
baygın, edalı, ko-
kulu çıkıp
gitti...

.. SİĞORTACI VEYA BANKA
KACI OLACAGIM .. RES-
SAMLIK İŞLERİN EN A-
SAGILIGI .. SERSEMCE-
RİN SAĞLADIKI BASARI
SAHTEKARLARA YARIYOR
ELESTİRMENLER USTA-
LARA DEĞER VERECEK-
LERİNE BARBARLARI DES-
TEKLYORLAR .. BIRAKIYO.
PİM BU İŞİ!...

"DİNLE SENİ İKİ
ESASU MAKALEDE-
DÜNYAYA İLİM EDE-
GİM.. İNŞANIN AŞIL
KİMLİĞİ BİZDE YUVADIR
DİĞİ DÜŞÜNCEDİR.. ÖR-
NEĞİN BİR SANAYİCİNİN
PÖRTESTİ BİR MASA ÜZE-
BAKASTI BİR MASA ÜZE-
RİNE KAPALI BİR YUM-
RUKTAKİ BİR ALBAYIN
PÖRTESTİ APOLETLER
NİSANLAR.. 20 AYDA
BU TARZ 20 PÖRTEST
HAZIRLAYABİLİRİZMİN

1 SAATTEDİ
AMA NASIL
AÇIKLAYA-
CAGIMIZ Kİ
NUSMAY
BECER
MEM

O HA
DE DOS
TUM...

... BİRİ SENDEN
AÇIKLAMA İSTEDİ
Mİ. BİR SÜRE SA-
SAR SONRA KAR-
ŞINDAKİNİN YÜZÜ-
NE PİPONUN DÜ-
MANINI SALARAK
"SİZ HİÇ NEHİR
GÖRDÜNÜZMÜ"
DERDİN...

"BÖYLECE SENİ
GİZEMLİ BULA-
CAKLAR VE KES-
FETMEYE ÇALIŞA-
CAKLARDIR ..."

Devamı arka sayfada

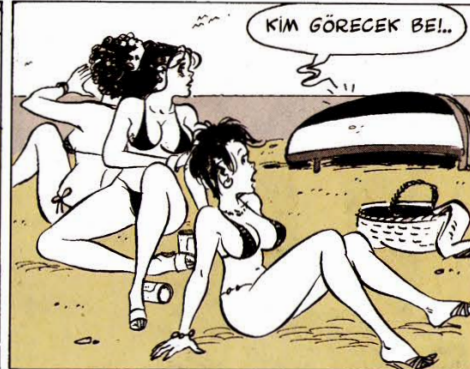

FATOŞ

Yalçın Didman

Tenhalarda Menhalarda...

BURASI ÇOK TENHA KIZLAR İSTERSENİZ BİKİMLERİ ÇIKARTIP OYLE GÜNEŞLENELİM. ALACALI BULACALI YANMAMIŞ OLURUZ.

Orada Kaldık...

Fotomanyaklar

AMAN KARCIĞIM DİKKAT ET! SABAH ÇIKARKEN EVİN ÖNÜNDE TUHAF BİR SERSERİ KALABALIGI GÖRDÜM. SAKIN PENCEREDEN FALAN BAKMA. HİÇ GÖZÜM TUTMADI HERİFLERİ.

SAÇMALAMA EKREM.. KİMSEYE BAKTIĞIM FALAN YOK. HALİYİ SİLİYORUM BEN BURDA. SEN AKŞAMA GELİRKEN BIRAZ DAHA DETERJAN GETİR.

AİLE KIZI NESLİŞAH

Gaye Genç

Bu memlekette hanım olmak zordur derler. Yalan! İnanmayın! Erkek olup da, hele bir de 30 yaşınızı bir iki adım geçtiyseniz, ailenizi alıyor bir telaş... Özellikle annenizi, işini gücünü bırakıp "mürüvvet" peşine düşüyor. En azından ben de olayı böyleydi. Ne yaptım ne ettiysen annemi hayatımdan memnun olduğuma inandım madim. Validede, beni evlendirmeye arzusu takıntıydı da geçmiş, artık saplantı merhalesine gelmişti. Her delasında bir punduna getirip, olaydan paçayı kurtarıyordum ki, bir akşam sofrada annem:

- Oğlum, bugün Selahattin amcamı gördüm. Kızı 30'una gelmiş, hayırlı bir damat arıyorlarmış" deyiverdi!

Duymamazlıktan filan geleyim dedim ama nafile!

- Anne etme ne olur. Ben evlenmek istemiyorum!

Annem bir anda haykırmaya, dizini dövmeye, ağlamaya başladı. - O kadar büyü! Donlarını yıka! Kahırını çek, o sana bir torunu esirgesin! Ah Allah'ın canımı al da kurtulayım! Bana mürüvvet yüzü göstermeyecek bu oğlan! Oof of!

Anneme genelde haftada 1-2 kere fenalık gelirdi. Babam eve geç gelince, Petek (büyük kız kardeşim) ile kavgadan, Burçin (küçük kız kardeşim) müziğin sesini açınca... Annem kendini yerlere alar, toparlarması için saallere uğraşırdık. Ancak hiçbir doktor anneme ne teşhis koyabiliyor, ne de cure bulabiliyordu! Yine öyle olmuştu. Sonunda ben kabul ettim, annem saklinin. Kızın ailesi bizi yemeğe davet etmişti. Pazar sabahı annem beni erkenden kaldırdı, ova ova yıkadı.

Üstümü, tek çizgili pantolonumu giydirdi. Kokular sürdüm, sinekkaydı traş oldum.

- Anne, kızın adı neymiş?

- Neslişah.

- Nasıl bir kız peki, sen kız gördün mü?

- Görmedim, zaten gerek yok.

- Niye?

- Kız aile kızı.

- Anne yapma ne olur. Aile kızı diye bir tip mi var bu dünyada?

- Var tabii. aile kızı demek, dört dörtlük gelin demektir.

- Anne, kızlar aile kızı, sokak kızı, deniz kızı, İstanbul kızı

diye kategorilere mi ayrılıyor? Yok öyleyse, ben deniz kızı

alayım, bilirsün denizi pek severim.

Annem "Zevzeklik etmel" diye gıcıkta.

Devasa bir çiçek yaptık. 4 kiloluk bir maden aldık.

"Annel Bunlar kaç kişi oturuyor? Yıllık çikolata ihtiyaçlarını karşıladık valia!"

Arabaya atladık. Petek arabayı annemin isteği üzerine üstüste 4 kez yıkalmıştı. Ancak, trafik tıkanınca, bir süre sonra annem de tıkanıp:

- Rezil olduk, rezil! Gitti caanım kız! Kaptırdık güzelim kızı...

- Etme anne, bunlar saatbaşı bir kismetli yemeğe mi davet ediyor? Bu kız İran Şahı'nın varisi filan mı yoksa?

Eve, aslında ev değil malikane demek gerekir, 15-20

dakikalık geokmeyle ulaşabiliydik. Annem durmadan "Dik dur!

Sümüklüleri çekmel! Kulagını karıştırmal" deyip duruyordu.

Oylesine parlak bir güneş vardı ki, bahçeden ilerleyene

kadar gözlerimiz kamaşmış, neredeyse birbirimizi tanıyamaz

hale gelmiştik. Kale kapısını andı n kapı, yavaş yavaş açıldı.

Bir anda karışmışa balta gibi keskin dişleri olan, agzını kocaman

açmış, gr saçlı, garip bir yaratık çıktı. Açık mavi gözlerini

görünce hepimiz bir anda yerimizden zıpladık. Yaratık anneme

doğru ilerleyip, kadının eleğini kaldırdıca, annem canhıraş

bir feryatla yere yığılıverdi. 5-6 kişi annemin başına doluştuk.

Derken gürültülü bir şuh kahkahayla irkildik.

- Ay bizim oğlanın köpeği ayol! Sibiry kurdu. Korktunuz mu?

Hah hah hah...

Ben, babam ve Petek, annemi yerden kaldırmaya

uğraşırken, köpek annemin donunu koklamaya devam

ediyordu. Annem, rengi uçuşmuş bir şekilde "Yok birşey canım,

boş bulundum herhalde" dedi.

Kapıyı açan şen şakrak hanım, bizi içeri buyur etti. Uzunca bir

koridoru bu hanımın 100 kiloluk vücudunun ardından yürüyerek geçtikten

sonra, oldukça geniş bir odaya vardık. Odanın duvarları bir baştan bir

baş, sırma çerçevesi paşa ve asker fotoğraflarıyla doluydu. Hiçbirimiz

bunca büyük adamın gözlerinin önünde bir yere oturmaya cesaret

edemiyor, hazır ol vaziyette bekliyorduk. Ben tam İstiklal Marşı'nı

başlatmaya yellenmişim ki, odanın kapısında tok bir ses duyduk.

- Oooo! Peyami Beyciğim hoşlar geldiniz, sefalar getiririniiz!

- Öp oğlum Selahattin Amcamın elini" dedi annem.

Bu yaştan sonra annemin hatırına nelere katlanıyordum!

- Berhudar ol oğlum" dedi Selahattin Bey. "Niye ayakta kaldınız?

Buyrun, oturun."

- Biz paşalara saygısızlık etmiş olmayalım dedik" dedim.

Selahattin Bey böbürlendi;

- Onlar aile fotoğraflarımız. Malumunuz, benim büyük dedem, dedem,

babam ve tüm ailem askerdir de efendim" dedi.

Ve doğal olarak başladı askerlik geçmişi anlatmaya. Biz Petek le

birbirimize bakmamaya özen gösteriyorduk. Bir patlasak, katla katla

gülecektik! annem beni durmadan çimdikiyordu ki, birden kapıda bir

hareket oldu.

Salonun kapısında 2 kişi, canlı bir cenazeyi yürütmeye

çabalıyorlardı. Gayri ihtiyari, babamla birlikte hamle ettik. zira yürütmeye

çalışıkları hanımın bir kolunda şen şakrak hanım, diğer kolunda sülin

gibi bir kızcağız vardı.

Selahattin Bey, 100-150 yaşlarındaki hanımı görünce ayağa

tırlayıp, hazır ol vaziyete geçti, bir selam çaktı.

- Saygılar anneciğim!

Annemle Petek, Selahattin Beyin çevik hareketinden etkilenip,

hemen hazırola geçtiler. Petek, yürüyün iskelete deşetipinde bakıyordu.

Yaşlı kadın başını kaldırıp, enmiş dudaklarını büzdü ve ağzında kalan

simsiyah dişlerini gösterdi. Boğazından çıkan madeni bir cızırtıyla:

- Rahat asker! dedi. "Oturabilirsiniz."

Bu sırada "Zooort" diye bir ses geldi. Selahattin Bey hemen

atlayıp, yaşlı kadının E.T.'ye benzeyen ellerini öptü ve gayet ciddi bir

tavrıyla bize döndü:

- Mahmut Paşa'nın muhterem eşleri Nezahat Hazretleri huzurunuzdadır" dedi. "Kendileri annem olurlar ve saygılarınızı kabul etmeye hazırdırlar Peyami Beyciğim."

Tek sıraya girip kadının elini öpmeye başladık. Sıra tam

Petek'teyken kadıncığ "gaark" diye geçirince , Petek şak diye düşüp

bayıldı! Annem hemen Petek'in yanına eğildi, kıkırmızı olmuştu.

- Tansiyonu var da... Şimdiki gençler pek narin oluyor... Allahşakına

kusura bakmayın!

Büyük Hanım'ı yerine oturtuktan sonra biz de sofraya geçtik.

Şen şakrak hanım Neslişah'ın annesi, sülin de Neslişah'tı. Tam

çorbalarımıza başlamıştık ki, yine "zooort" sesi geldi. Neslişah'ın annesi

kahkahayı bastı:

- Hah hah hah ha! Anneciğimin bağırsakları gevşedi de...

Selahattin Bey, yaşlı kadın her başını kaldırdığında ayağa kalkıyor,

"Hürmetler efendim" diyordu. Kadın gıcırdayarak sordu:

- Damat Bey hangisi Selahattin?

- İste bu efendim.

Mosmor kesilmiştim. Kadın başını kaldırp beni görmeye çalışırken

Selahattin Bey bana dik dik bakmaya başladı. Hanım;

- Ne saygısız şey bu böyle! dedi.

Annem bacığıma kocaman bir çimdik atınca ben ayağa fıradım

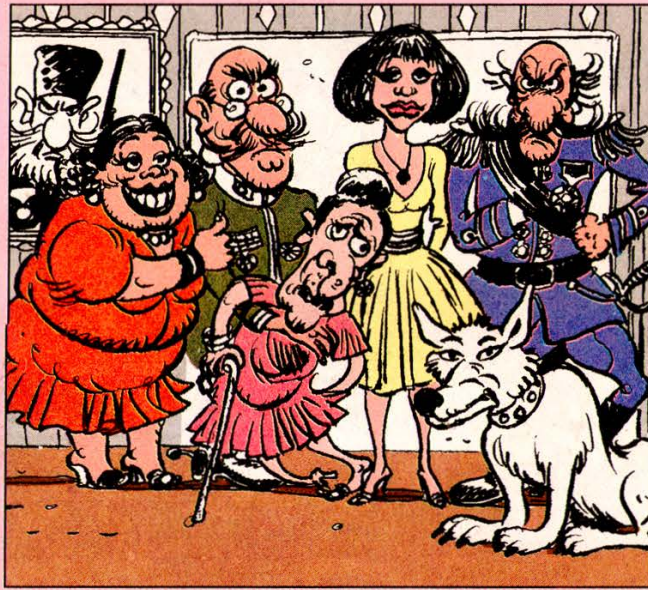
ve eğildim:

- Hürmetler efendim!

Kadın başını bana çevirdi:

- Başka oğlunuz yok mu Peyami Bey oğlum?

- Hayır efendim!?

- Bu pek çelimsiz bir tipmiş ama neyse...

Ben Neslişah'ın yüzünü görebilmek için çeşitli dümenler çevirmeye başladım, ama kız tabağını içine gömmüştü.

- Pardon, tuzu alabilir miyim? dedim.

Yaşlı hanım:

- Bu oğlan kör mü Selahattin? dedi.

- Hayır efendim.

- Önündeki tuzluğu ben bile görüyorum, o niye görmüyor?

Bu sırada bir uğultu koptu, so ra zangırdamaya başladı. Annem:

- Deprem oluyor! Ya Allah, Bismillahi! diye haykırdı.

Bir anda annem, Petek, babam ve ben sofranın altına girip,

şahadet getirmeye başladık!

Neslişah'ın annesi yine kahkahalar atıyordu. Sofranın örtüsünü

kaldırdı, aşağıya eğildi. Masanın altında hıkat garibelerine benzeyen

bizlere:

- Hah hah hah! Ay yok ayol! Oğlan üst katta maç seyrediyor. Gol oldu

herhalde!

Betimiz benimiz atmış bir şekilde çıktık, yerimize oturduk. Büyük

hanım:

- Selahattin bunlar manyak mı?

- Hayır efendim.

- Neden o masanın altına giridiler öyleyse?

- Deprem oldu sandılar efendim.

Büyük hanımın gözleri yerinden uğradı, "Deprem mi! Huuu! La

İlah İlah!..." Yaşlı kadın anı bir hamleyle kendini genye doğru atınca,

iskele devrildi, yere düştü. Herkes hanımı yerden kaldırmaya

uğraşırken, biz Petek'le tuvalete kaçtık. Petek yakama yapıştı:

- Ağbi Allahşakına gidelim! Bu aile bir tuhaf, Neslişah'ın o yaşı kadar

yaşadığını bir düşünse! Kadın durmadan osurup duruyor!"

Bu sırada kapı açıldı, elinde temiz havluya Neslişah içeri girdi.

Petek ve ben şoke olmuşuk. Kızın şahane bir yüzü vardı! Yemyeşil

gözler, kalın dudaklar, minicik bir burun... Neslişah çıktı.

Sofraya geri döndüğümüzde, ben gözümü kızdan ayırmam

olmuşum! Yemeğimizi bitirmiştik. Evin hizmetçisi, elindeki tepside 8

fincan kahveyle kapıda görüldüğü anda, evde kulakları tımlayan bir

siren sesi çalmaya başladı. Aynı anda salon kapısının üstüne iştirilmiş bir ambulans ışığı çığlıklar gibi yanıp söniyordu. Hizmetçi ani bir

panikle:

- Amaneeey! Yangın çıktı, yangıyoort!" diye çığlık atıp, elindeki tepsiyi

havaya fırlatıverdi! Selahattin Bey, gayet sogukkanlı bir tavrıyla "Yangın

çıktı." dedi. Petek, ben ve annem hemen kapıya doğru koştuk. Selahattin

Bey:

- Yanış yöne gidiyorsunuz efendim! dedi. Merdivenleri çoktan alevler

kaplamıştır.

"Yangında ilk kurtarılabilecek ganimet" olan büyük hanım balkona

doğru taşıyor, annem bildiği bütün sureleri okuyup, "Evlatlarımı kurtar!"

diye haykırıyor, hizmetçi yere oturmuş, saçını başını yoluyor "Aneyey!

Nirden geldim İstanbul'a! Yanyooz! Goşun, yetişin gaari" diye

dövünüyordu.

Bütün bu karmaşanın içinde kurt köpeğinin dünyayı sallamayan

bir hali vardı! O dakikaya kadar, tehlikeyi hissettiklerinde hırçnlaştıklarına

inandığım köpek cinsi, ortarlarda dılı bir karış dışarda deliler gibi

koşuyor, ayakları yerlere dökülen kahvelerde kaydıkaç burnunun

üzerine düşüyordu. Her düşüşü ona ayrı bir zevk veriyor, hayvan

inanılmaz bir şekilde eğlenirken, burnunu havaya dikip, uzun uzun

uluyordu.

Hep birlikte balkona çıktık. Selahattin Bey, bir kutuyu açıp şalteri

kaldırınca, balkonu dışında asansörlü bir tekerlekli iskele belirdi.

Onlar itina ile büyük hanımı kurtarıırken biz sıranın bize gelmesini

bekliyorduk. Balkonun diğer ucunda, çelik bir asma yangın merdiveni

taaketim. Annem "Oğlum, ben burdan mümkün değil inemem! Hakkımı

helal ediyorum, sen kendini kurtar" dedi.

Annemi sırtladım. 65-70 kilo kadar vardı.

Kadıncığ sık olabilmek için içine korse, japon giymiş

ve ayakbaşıları topukluydu. Annem kollanını boynuma

dolayınca boğulmaya başladım. Bir iki basamak imiştik

ki, annemin bir ayakbaşı ayağında fırladı. Panige

kapılıp diğer ayağı önüme doğru savurunca hassas

bölgelerime yediğim topuk darbesiyle bir böğürtü

kopartım!

Biz aşağı inene kadar Selahattin Bey, diğer

tarafın Sibiryalı it dahil herkesi indirmişti. annem saç

başı bir tarafa gitmiş, çorabı boydan boya kaçmış,

rimelleri ve ruju akmış bir şekilde kan ter içinde yere,

çimenlere oturdu. Köpek, salyalanı aka aka annemin

yanına gelip, kadını yalamaya başladı. Neslişah,

baygınlık geçiren hizmetçiyi ağıltmaya çalışıyordu ki,

Selahattin Bey:

- 19 dakika 23 saniye 9 salise! dedi.

Büyük hanımın önünde saygı duruşuna geçip;

- Peyami Bey'in ailesi size 11 dakika geciktirdi

saygıdeğer Nezahat Hazretleri! dedi.

Büyük Hanım zortladı, geçirdi ve "Çalışmalan

şart!" dedi.

Annem "Neler oluyor yahu?" dedi. Neslişah'ın

annesi şuh b r kahkaha attı:

- Ay hah hah ha! Ayol yangın tatbikatı. Biz bunu haftada

2 kere yaparız!

- Elendim her an her durumda hazırlıklı olmak lazım!..

dedi Selahattin Bey.

Annemin yüzü pancar rengi oldu. Petek'e "Bana

bak Petek, bir kere daha bayılırsan sana öyle bir

çakarım ki bir daha ayağa kalkamazsın! diye bağırdı.

Petek bayılmadı...

Köpek haftada 2 kere yapılan bu tatbikatın

gerçek olmadığını bildiği için inanılmaz eğlenmiş,

çimenlerde yuvarlanıp durmadan uluyordu.

Bahçenin diğer ucuna gitmiş, bir sigara

yakmıştı ki, Neslişah yanına geldi.

- Bir tane de bana versene... dedi.

- Senin sigara içmene izin var mı? dedim.

Kız güldü. Sigarayı verdim.

- Bak Neslişah, gerçekten çok güzel bir kızsın, eminim sen...

- Boşuna yorulma, alınmam... dedi. "İlk olduğunuzu mu sanıyorsunuz?

128. ailesiniz, yoksa kurbanlar mı demeliyim. Umarım bu kadarla

kurtarırsınız."

- Ne? Yani dahası da mı var?

Neslişah bana yeşil gözleriyle öyle bir baktı ki, kendimi idama

mahkummuşum ve son günlerimi yaşıyormuşum gib hissettim.

Aradan 10-15 gün geçmiş, ben kızi beğendiğim ve ailenin sicili

pırl pırl olduğu için annemler olanları sineye çekmişti. Neslişah'la gizli

gizli telefonlaşarak işi eğlenceli hale bile getirmişti ki Selahattin Bey'den

haber geldi. Ailenin diğer fertleri damadı görmek istiyorlardı!

Bu defa annem tedbirli davranıp, tansiyon haplarını yanına aldı.

Petek'i 3 gün tedaviler ederek ancak ikna edebildik.

Kapıyı çaldık. Çelik kapıyı çakı gibi 20 yaşlarında bir er açtı.

Serçe:

- Korkmaztürk Malikanesine gelmiş bulunuyorsunuz! dedi. Babam tam

ayağını içeri atacak oldu;

AİLE KIZI NESLİŞAH (9. sayfadan devam)

- Parola?
- Ay-yıldız.
- İşaret?
- Cumhuriyet.
- Kiminle görüşecektiniz?
- Selahattin Bey'e... Annem;
- Evladım sıcağın bayılacağım şimdi. Aç kapıyı da girelim artık yahu. Fesuphanallah! Asker elindeki telsizi açtı. "Generalim, Peyami Bey ve ailesi gelmişler. Parola ve işareti biliyorlar. İçeri alayım mı efendim?" dedi.
- Tam kapıdan adım atmıştık ki, askerin elindeki elektroniktarayıcı ötmeye başladı.

Anneme;

- Çantanızı açın! dedi.
- Neden?
- Bakmam lazım.
- Töğbe töğbe! Oğlum bende terörist kılığı var mı? Git allahaşkına!...
- Asker "Generalın emri var" dedi. Annem çantasını açtı. Petek'in Orkid'i, annemin yedek donu, babamın ağız kokusu giderici spreyi ve benim bir hafta önce burnumu sildiğim mendilin ardından evin anahtarları çıktı.
- Tamam, temizmiş.

Petek, askerin karşısına dikildi, kollarını açtı.
- Üstümü aramayacak mısın?
Asker kükürmüştü, zira Petek askılı bir penye elbise giymiş, sütyen takmamıştı.
Asker "Gerek yok" dedi. Petek:
- Aaa! Ya apışaramda silah saklıyorsam! Generaite ne dersin sonra?
Annem Petek'i kolundan sürükledi, 45 dakikalık mücadeleden sonra, Neslişah sayesinde içeri girebilmişti.

Asker önde, biz arkada koridorda tek sıra halinde ilerledik, salona geldik. Asker kapıda selam çıktı;
- Peyami Bey ve ailesi huzuruza çıkmaya hazırdır komutanım!
Selahattin Bey "Rahat asker" dedi. Adam hiçbir anormallik yokmuş gibi davranıyordu. 1-2 dakika sonra kapıda, tepeden tımağa silah donanımlı, 80 küsur yaşlarında biri belirdi.

- Vatan millet Sakarya! Ey Türkiye Cumhuriyeti'nin asil soyu!
Hepimiz ayağa fırladık. Hazırla geçtik. Adam yavaş yavaş yana doğru çekildi. Onun arkasından, selam durmuş vaziyette, 1.90 boyunda, göğsünde çeşit çeşit yıldızlarla General içeri girdi. Duvardaki fotoğrafların önünde durdu ve..
- Kooooorkmaaaaa!

Neslişah ve ailesi, ben, babam, annem ve Petek hazırlı vaziyette istiklal Marşını okuduk. Bitince askerler birbirlerine selam verdiler ve bize oturma izni çıktı. Annem çantasından bir tansiyon hıç çıkarıp yuttu. General, Selahattin Bey'in dayısı, yani büyük hanımın kardeşiydi. Diğer ise Selahattin Bey'in kardeşiydi.
- General Barbaros Bey ve Komutan Hayrettin Paşa!

Petek birden "Barbaros Hayrettin Paşa mı?" dedi. "Timurlenk Bey, II. Mahmut ve Yavuz Sultan Selim neredeler? Yok, hazır esas duruşlara alışmışken onları da aradan çıkarsaydık!"

General, kulaklarından dumanlar çıkartarak ayağa kalkmıştı ki kapıda bir diğer asker belirdi. ama bu asker ayakta zor duruyordu. Tutuna tutuna içeri girdi, Generalin önünde selam durdu ve "Saygılar Generalim! Hick..." dedi ve yere yıkılıverdi. Hayrettin ve Selahattin Beyler koşup adamı yerden kaldırdılar. General:

- Gene içmişsin askeri dedi. Yıkılan adam;
- Hadi yaaa! dedi. "Nasıl da anladınız gerzek herif!... Generalim!..."
- Neslişah'ın müstakbel eşinin ailesi! diye atıldı Selahattin Bey.

Adam yıkıla yıkıla bize doğru ilerledi.
- Amaaan! Ne şeref! dedi, annemin elini öptü. Petek'e döndü:
- Güzel bayan, saygılar sunuyorum! dedi. "Bendeniz Timurhan, Neslişah'ın küçük amcası olurum" dedi ve dengesini kaybedip Petek'in kucığına düştü. Petek koltuğa yığılıp kaldı.

Timurhan Bey, cebinden bir şişe viski çıkardı ve başına dıktı. Bize döndü:
- Yahu siz gerzek misiniz? dedi. "Bu manyaklara damat gelinir mi? Aklından zoru olan bile bu şekilde inhitar etmez birader! Oyle değil mi bunak herif! Şey yani General efendim. Ha şu kapıya diktığın emir enini de geri çek, çocuğu da psikopat etmişsin. Yok parola, yok işaret! Hah hah! Bu arada haberin olsun, parolayla işareti değiştirdiğini söyledim. Artık bu eve sen bile giremezsin!"

Bu arada büyük hanım kapıda göründü. Timurhan Bey:
- Vaay! Nezahat Hazretleri! Siz hala yaşıyor musunuz?

Büyük hanım zorladı:
- Terbiyesiz ayaş!
- Valide hazretleri, sayın anneciğim, bağırsaklarınız topu atmış anlaşılan! Koridorda kokunuzu takip edip salonu bulabildim valla!

- Cehennemde yanasın hayırsız evlat!
General "10 gün hapis yatacağın asker!" dedi.

- Hadi oradan lüzumsuz herif! Yani Generalim... Benim!"
Selahattin Bey:

- Ağbi saygısızlık ediyorsun!
- Sizin yüzünüzden karım pabuçsuz kaçtı be! Hem de çürük raporlu bir eşinselle!
- Senin karın bizim ailemize layık olamadı!

- Hadi canım! Kadıncağzın esas duruşa geçmekten 34 yaşında bacakları sıyatkı oldu. Bu general haftada 4 gün evime gelip, kadına askeri talim yaptırdı!
Büyük hanım "Zili Züleyha!" dedi, zorladı!

- Zili ya! Töğbe töğbe! Kadıncağız yemek yiyemiyordu sana saygı duruşuna geçmek için.

Bunca tartışmayı ağızını açmadan dinleyen annem, aniden ayağa fırladı. Beni gösterip:
- Aaa! Yeteri Benim oğlum eşinsel! Bu çocuk homodur! Yürü Peyami, ben gidiyorum!

Büyük Hanım:
- Eşinsel nedir? dedi. Annem:

- Şeyi olmayan erkek!
Aynı anda herkes gözünü orama dikmişti. Büyük hanım;

- Aaa! dedi. "Nasıl işiyor bu oğlan peki?" Annem;
- Bu oğlan işemiyordı dedi. "O işemeden yaşıyor!"

Timurhan Bey:
- Helal olsun yenge! dedi. "Tapılacak kadının valla!"

Palas pandiras evden çıktı! Bahçede Neslişah'ı gördüm.

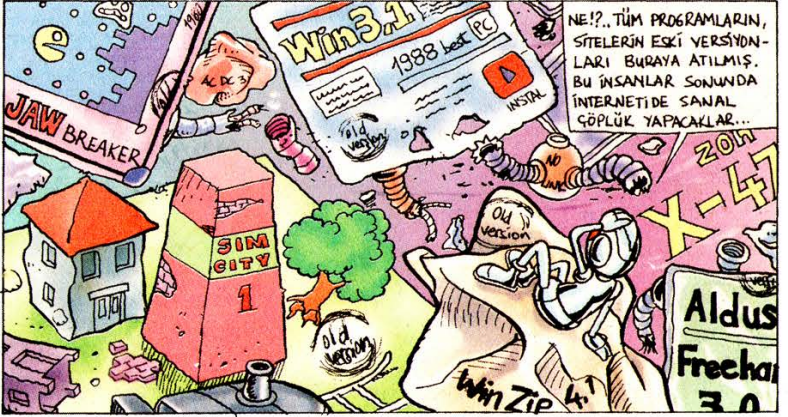
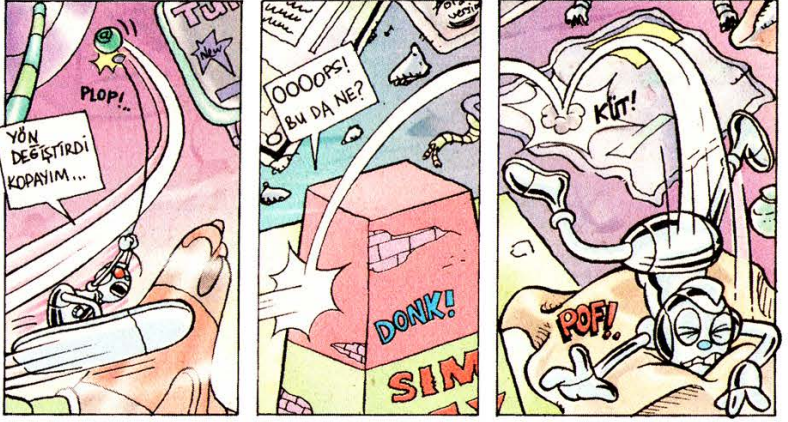
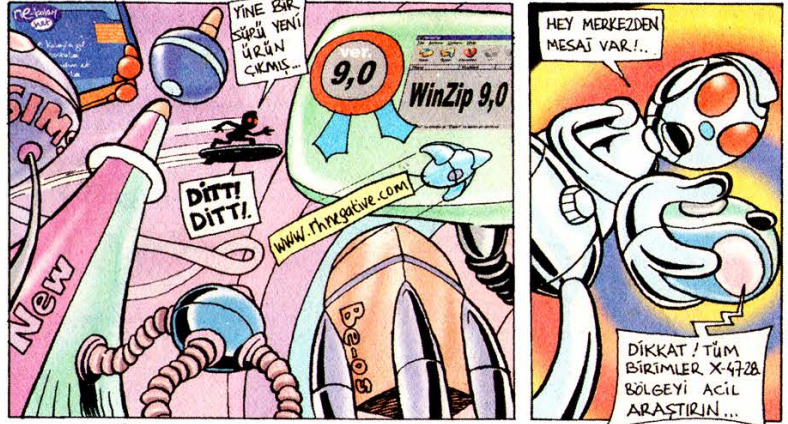
- Allah kurtardı Erol'cuğum! dedi. "Ucuza atlattınız!"
- Buna da atlatmak denirse!

Neslişah güldü:
- Daha annemin ailesini görmediniz ya!

SON

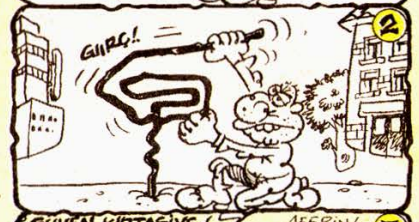
WEBSURFER

Oğuzhan Kayan

Cam kırıkları.....

HAKAN SELİK
camkirkilari@yahoo.com

KARIKAYERLİ

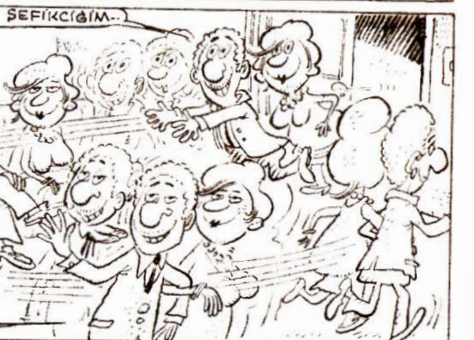
Reha inan

karikayerli@hotmail.com

UZAKTAN KUMANDA ALETİ!..

Yirmi yıllık evli bir adamım hergün (Şten Yorgun ol-
gün gelip, çocuk vıyıklama-
şın, kızı dırdır.. Ölmüştüm.. İyiki
şu VCD'yi almışım. Biraz olsun onların varlığını
unutuyorum...

Yanılmayan Adam Münec Jim

● Baktım bu siyasetle ilgili bildiklerimden. Ne desem oluyor ve hiçbir şey değişmiyor işte. Niye söylüyoruz peki? Aylar öncesinden Demirel gidecek dedim, gitti. Borsada yabancılar parayı götürecek ve çekilecek, bizim yerli saf yatırımcıların kafasına çökecek dedim, çöktü. Mesut Yılmaz siyaseti bırakacak ve koalisyonundan ayrılacak dedim, yakında ayrılacak. İnanın her şey gibi bilmek de sıkıcı. O yüzden bugün size bilirken sıkılmadığım ve önümüzdeki günlerde gerçekleşecek olan neşeli olayları anlatacağım.

● Reha Muhtar işten atılacağını bildiği için belki ekmek çıkar diye şiir kaseti çıkartıyor ya!.. Hiç satmayacak... Yakınlarına dağıtarak 30 yılda bitirebilecek..

● Banu Alkan simit yerken yakalanacak.

● Cüneyt Arkın'ı çok kötü dövecekler.

● 32 Büst falan diye soyundurulan zavallılar artık hiç sevgili bulamayacaklar. Özellikle Hilmi Yavuz yaz günü bile paltoyla dolaşacak ama nafile.

● Sevide Demirel intihara teşebbüs edecek.

● Murat Soydan pırıl pırıl ve düzenli yaşamına devam edecek.

● Türkan Şoray kızının sevgilisiyle basılacak.

● Ajda Pekkan birden çökecek ve ortalıktan kaybolacak.

IS KA

KÖTÜN ENİN TAKOZZ KIZIYDI.. OĞLANLAR, ONUN AŞKINA GÖĞSÜNÜ BAŞIRINI DÖĞRÜYÜDÜ.. AYRICA GEREKSİZ

SİĞARD, RAKI, ELEKTRİK VE SPERM TÜKETİMİNE NEDEN OLUYORDU.

ONUN TEK TİRİBİTSEE.. İSTANBULA KAÇIP ARTİST, Bİ YILDIZ OLMAKTI

Bİ GÜÜN.. İKİ HAFT YUTUP ÇIVITTI JEĞİKİNİNİ.. KAPIP HAYSTIN SARP JE DİKENLİ

YOLLARINDA OTOSTOP.. İRZ..

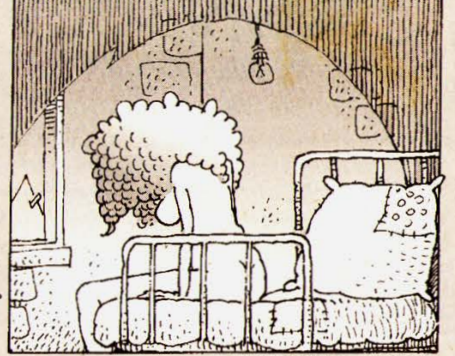
VE TECANÜZ YOLUYLA SONUNDASA

İSTANBULA GELDİİ...

REJİSÖRLERİN BİRİ GELİR BİRİ GİDER AMA HİKME.. MAKUS KADER.. HAŞLA Bİ YILDIZ DİLDİR

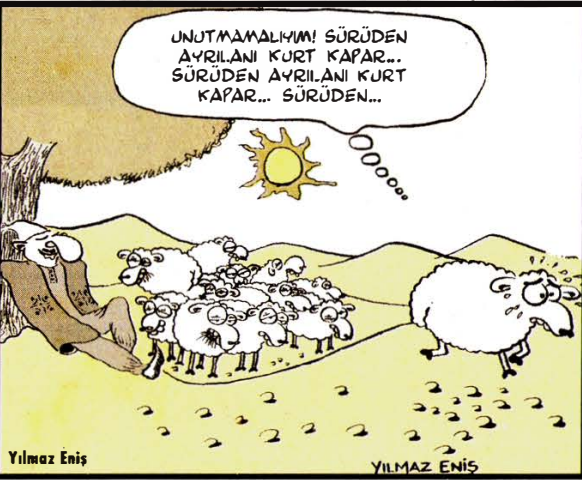
Aynı GÜNLERDE KIZIMIZIN KÖYÜNDEYİZ

İYİ GÜNLER E MUHTAR BETY.. ARKADAŞLAR HOLLYWOOD'DAN GELİYÖR KÖTÜNÜZDE Bİ FİLM E GEKME ARZUSUNDALARR VE E HAFTA YÖRESEL ÖGE HESABİ KÖYÜNÜZDEN GÜZEL E Bİ KIZA ROLL DE VERECEKLER

Karikatür, yazı, kolaj ve diğer denemeleriniz, yani komik olan her mahsulünüz bu köşede itinayla teşhir edilir. (Bizzat getirmek isteyenleri ise Cuma günleri dergimize bekleriz).
Adres: Atatürk Cad. Grandhaus No: 41 Kat:2
Daire: 176-177-178 Maltepe/İST.

ÖPÜCÜKLÜ YAZI

Gazetede "Öpüşmeden Yapamıyoruz" başlıklı bir yazı dikkatimi çekiyor. Kanada'nın Vancouver Üniversitesi tarafından 30 ülkede yapılan araştırmada, Türkler öpüşmeyi en çok seven milletler arasında girmiş. Öpüşme liderliğini %30 ile Fransa alırken, Türkler İtalyanlar ve İspanyollardan sonra geliyormuş. Bence bu işte bir yanlışlık var. Birinci olmaliyiz. Çünkü diğer milletlerde, eğer aralarında cinsel bir ilişki yoksa erkek erkeğe, kadın kadına pek öpüşme yoktur. Oysa biz dostlarımızla merhaba deriz öpüşürüz, güle güle deriz öpüşürüz. Kimi zaman bu iş görev ya da alışkanlıktır.

Ramazanda biri hocaya karısını öpse orucunun bozulup bozulmayacağını sormuş. Hoca da "Eğer eşin birkaç yıllıksa bozulur, ama yirmi otuz yıllıksa ha onu öpmüşün ha benim pabucumu" demiş.

Kadın kocasına "komşu karısını her sabah öperek işe gidiyor. Sen niye böyle yapmıyorsun?" diye sorunca adam için çekmiş ve "Kocası izin verse ben o kadını her saat öperim be!" deyivermiş...

Bir aşık da şöyle diyor:

Al gül yanaklı yarım
Küçük ayaklı yarım
Bir öpücük ver bana
Şeker dudaklı yarım.

Fuat Demirelli'ye göre "Günleri gül kokulu öpücüklerden örmeli..." Bu dileğe katılmamak elde mi? Nerde o günler!..

Şairimiz en güzel şiirin öpücük olduğunu söylüyor: "En güzel şiir... busedir güzeldir" diyor. Ali Yüce ise sözcükleri öperek şiir yapmış: "Öpe öpe uyandırdım şiir yaptım sözcükleri..."

Umit Yaşar, bütün sanatçıları solcu, vatan haini gören bir bayana:

Demek ki bütün sanatçılar solcu
Cümlesi vatan haini, satılmış
Filanın yazdığı yalan, falaninki iftira!
Demek ki hepsini ya asmalı ya da sürmeli!
Aman hanımefendi ne diyorsunuz?
Buseden (öpücükten) pabuç giydireceğiz ayağınıza
Kaç numara giyiyorsunuz?

diye soruyor.

Efe Güzelgöz'e göre, "Yeniden kurmalı dünyayı bir sabah / Öpücüğünde anarak tüm güzellikleri... Cahit Sitki Tarancı ilk öpücüğün zevkini,

Belki bugün bu yaşta tekrar olunmaz
İlk aşk gecesinin masum yemini.
Fakat nerde ilk öpüşün verdiği haz?
Saadet bilmiyorum o hazzan gayri,

dizeleriyle dile getiriyor. Bir manide aşık sevgilisine şöyle soruyor:

Mendilim allanıyor
Allanıp pullanıyor
Yar yanığın şeker mi
Öptükçe ballanıyor...

Atalarımız "Öpülecek el ısırılmaz, el öpmekle dudak aşınmaz, arap eli öpmekle dudak boyanmaz, bükemediğin eli öpeceksin" diyerek el öpmenin önemine değinmişlerdir. Kimi baldızlar da, "Bayram değil, seyrân değil, enişlem beni niye öptü?" diye şaşırılmışlardır. Dilber herkese müsait davranır da sana naz ederse, "Herkes'e şapır şupur da bize yarabbi şükür mü?" diye sormaya hakkın vardır. Bir Türküde sevgilisini öpenleri kışkırtan aşık,

Dere boyu kavaklar
Esti yeşil yapraklar
Pul pul olsun dokulsün
Seni öpen dudaklar

diye sesleniyor. Bir başkası da şöyle yalıyor:

Suda balık yan gider
Kurşun değdi can gider
Eğil bir yol öpüyor
Güzelliğe nen gider?

Bir manide de,

Engin derelerin meşesi yerde
Siyah kaküllerin gerdana perde
Elime geçersen bir tenha yerde
Koyuvermem bir öpücük vermeyince

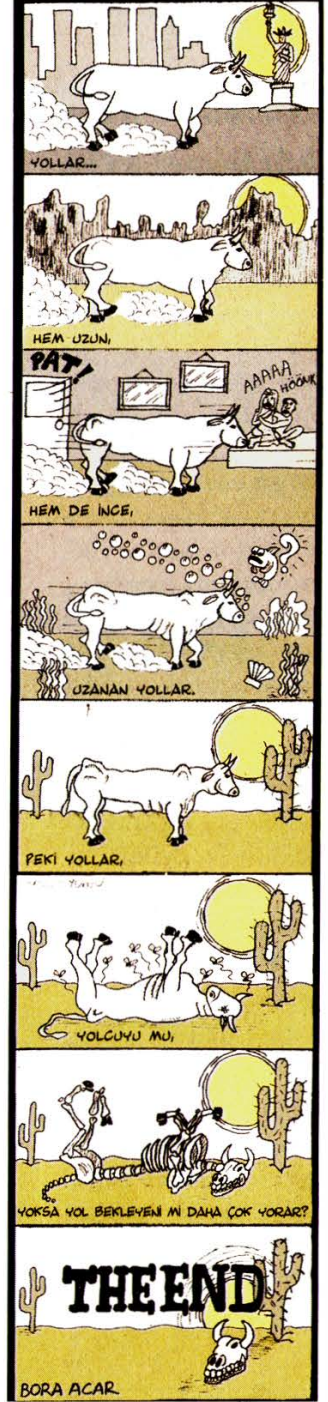
deniliyor. Sururi adlı bir şair sevgilisini öpmüş ve buna tarih düşürmüştü:

Ey Surur nereden istersen
Busemi al ded dildar bana
Söyledim ağzını öpüp tarih
Verdi bir buse bugün yar bana - 1780

Gördüğünüz gibi eski şairler, aşıklar bir öpücük derdinde. Oysa günümüzde bir güzelle bir iki kere çıktın mı, onu istediğin kadar öpebilirsin. Öpücük möpücük bahane. En iyisini Yahyazade Asaf söylemiş: "Bir buseye kani değiliz, talib-i vasıl... Candan seni ey can der-âğuş edelim gel. (Bir öpücükle yetinmeyiz, sana kavuşmak isteriz. Ey sevgili gel candan kucaklaşalım, sevgilim seninle) İşte o kadar!..

Büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperim.

Erhan Tiğli

Bora Acar

H.B.R

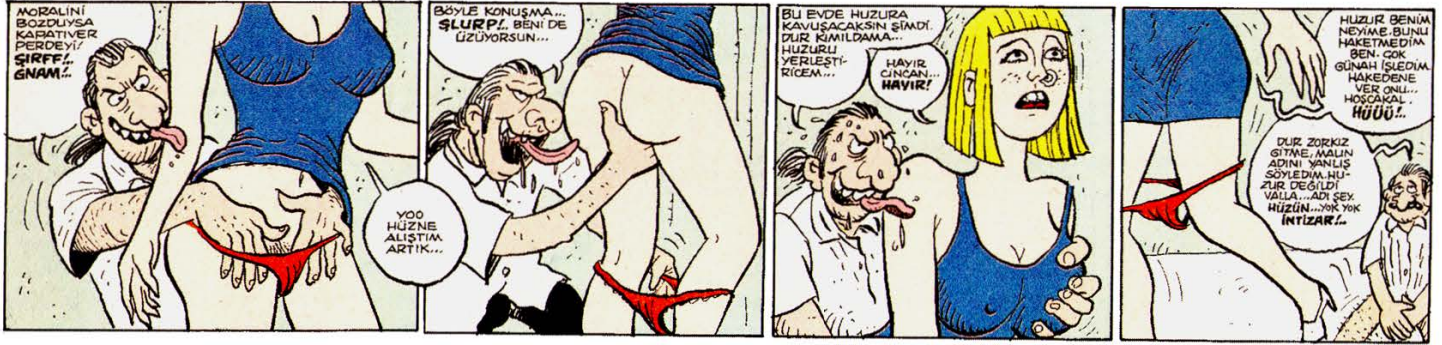
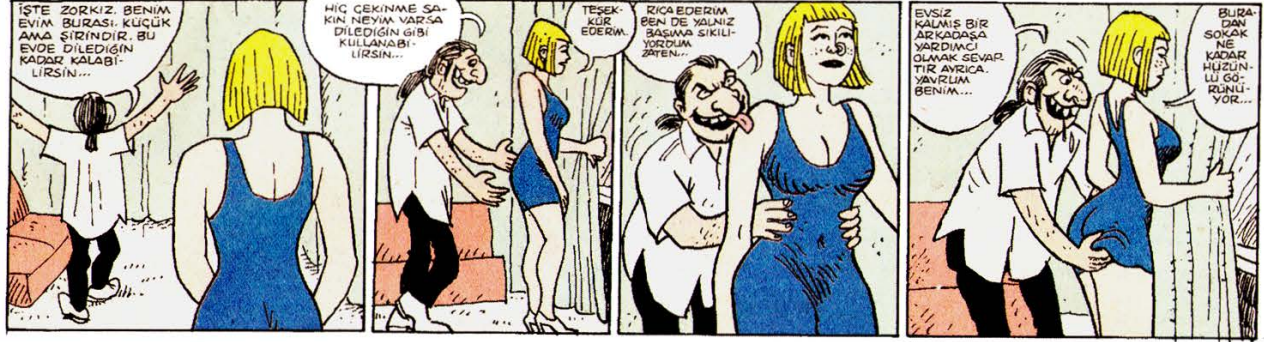
26 Mayıs 2000 Cuma Sayı: 312/18

GOLD FINGERS Altın Parmaklar Sahibi: Ergün Gündüz

Yayın Yönetmeni: Mehmet Ersoy Yazar Çizerler: Emrah Abiok, Hakan Çelik, Cemal Eker, Ergün Gündüz, Reha İnan, Ayşe Önal, Yavuz Taran, Soner Tuna, Musa Gümtüş, Yalçın Didman, Osman Odabaş, Mehmet Ersoy, Oğuzhan Kaya Grafik Tasarım: Rıza Küleççi Bilgisayar Tasarım: Tezcan Katı Yönetim Yeri: HOBOR Mizah Dergisi Atatürk Cad. Grandhaus No:41 Kat:2 Daire:176-177-178 Maltepe/İST. Tel-Faks: (216) 442 35 45 E-posta: dortmbasin@superonline.com ISSN-1300-5812 Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş. Dağıtım: BİR-YAY A.Ş. HOBOR Mizah dergisinde yer alan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayımlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç vs. hazırlanamaz.

ABONELİK KOŞULLARI

Yurtiçi (Posta)
1 yıllık abone bedeli: 14.000.000 T.L.,
6 aylık abone bedeli: 7.000.000 T.L. dir
BANKA HESAP NUMARASI: Türkiye İş Bankası
YENİCAMİ Şubesi 3322294 nolu
Ergün Gündüz hesabına.
(Aboneliğinizin başlatması için banka dekontunu dergie fakslayınız.)

ARAMIZDA KALABALIK VAR

Merhaba... ilk bakışta gayet normal olan bazı şeyler vardır ki zamanla insanları anormal sınırlendirebilirler. Örneğin internet kullanıcıları çok normal bir şekilde bilgisayarlarının başına oturup, tuşlar aracılığıyla dünya muhabbetine katılabilirler. Bunda ne var? İsteyen gece gündüz konuşur kardeşim. O da bir ilişki. Diğerini ezabilir. Sınırlenecek ne var?.

Sandalye fikri fena değildi aslında...

BATMAN İSTANBUL'DA

